

ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ

ΚΑΙ ΜΟΙΡΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ

1.

'' Η τρομερή διαφορά μεταξύ Ζώου και Ανθρώπου είναι ότι το Ζώο δεν καταλαβαίνει γιατί θα πρέπει να δώσει για να φάει και το άλλο ζώο.

Αφού όμως χορτάσει , παραχωρεί, γενναιόδωρα , να συμμετάσχουν στη τροφή και τα άλλα ζώα.

Ο άνθρωπος είναι απείρως , χειρότερος από το Ζώο.

Γιατί αν και καταλαβαίνει ,ότι θα πρέπει να φάει και ο άλλος, όπως και εκείνος, τα κρατάει όλα για τον εαυτό του και τα επαυξάνει, ακόμη κι αν ο ίδιος έχει γεμάτο το στομάχι του και τις τσέπες του !''

2.

''-Πόσο Άσχημη έγινα?

Ή μήπως δεν ήμουν ποτέ Όμορφη, αλλά νόμιζα ;! ψέλλιζε ,κοιτάζοντας το πρόσωπό της στον καθρέφτη.

Μαραίνεται ?άραγε-η Ομορφιά ; -Και δεν υπάρχουν Άσχημες, που είναι Όμορφες, και Όμορφες που είναι Άσχημες ;

-Δεν είναι η Ομορφιά διαλεκτικό στοιχείο, δηλ. ποιότητα και όχι φυσικότητα;

Οι Άνθρωποι '' κατασκευάζουν '' από την φυσικότητα Ομορφιά.

Γιατί να είναι μια ψηλή ή ξανθιά Σιχασιά πιο Όμορφη από μια κοντή ή μαύρη καλλονή ,για το λόγο και μόνο ότι είναι ψηλή ή ξανθιά ;

Οι Άνθρωποι '' φτιάχνουν '' την Ομορφιά ,με το να εξιδανικεύουν και να ωραιοποιούν τα δικά τους προσόντα.

Η Ομορφιά είναι ποιοτικό κάλλος ,κι αλίμονο σε εκείνη (-ο), που στηρίζεται στο φυσικό κάλλος. Πολύ γρήγορα θα απογοητευτεί και θα συντριβεί!''

3.

Ποτέ δεν μπορείς να φτάσεις σε κάποια *τ ε λ ε ι ό τ η τ α*

και να γίνεις Άνθρωπος, όσο συνεχίζεις να πεινάς, να είσαι λαιμαργός και να μη χορταίνεις

-με το στομάχι, με τα μάτια, με τα αυτιά κ.λ.π.

Ποτέ δεν μπορείς να γίνεις ' ' Άνθρωπος ' ', αν δεν νοιώσεις *α υ τ ά ρ κ ε ι α*,

δηλ. ότι δεν πεινάς και δεν λιγουρεύεσαι για τίποτε, αλλά τα κοιτάς όλα όπως το χορτάτο λιοντάρι.

4.

Αγαπήσαμε τα πράγματα πιο πολύ από τους Ανθρώπους, και :

Αλίμονο μας, διότι κερδίσαμε μεν τα πράγματα, αλλά χάσαμε τους Ανθρώπους!

Από το βιβλίο ``Εμπειρικοί στοχασμοί `` Μέγα Φαράντου

Επιμέλεια:Μαύρου Αγγελική